

POŚMIEWCA (7) *sb m*

o jasne, e pochylone; a prawdopodobnie jasne (tak w -ca).

sg *N* pośmiewca (1). ◇ *G a. D* pośmiewcy (1). ◇ [*I* pośmiewcą.] ◇ *pl N* pośmiewcy (1), [pośmiewce].
◇ *G* pośmiewcow (2); -ow (1), -(o)w (1). ◇ [*A* pośmiewce.] ◇ *I* pośmiewcami (1). ◇ *V* pośmiewcy (1), [pośmiewce].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Szyderca; derisor PolAnt, Calep; illusor Vulg (7) : A przeto fluchaycie flowá Páńfkiego mężowie pośmiewcy *Leop Is* 28/14; Tákíe Piotr S. pośmiewcámy zowie/ ktorzy wedle żądź swoich chodząc/ mowy Bożey nieználi. *BiałKaz* D4; *KochPs* 49; *Calep* 310a, 689b; *GrabowSet* G2; [*BibRadz Prov* 1/22 (*Linde*); A gdis przemynela wieksa czescz noczy, possmyewcze y byczviaczi [*lege*: biczujący] barzo y rosmagicznie smeczili ssye *SprChęd* 55, 77].

[*pośmiewca czyj*: bo iuż ná krzyżu wifząc/ był pośmiewcą Chriftułowym: aż potym obaczywfy fy vpámíętał fy *BiałPos* 277 (*Linde*).]

W przén (1) : BLogofławiony tho mąż/ ktory nie odffedł zá rádą przewrotnych/ áni theż ná drodze grzeffnikow ftanáł/ y ná ftolicy pośmiewcow [*in cathedra pestilentiae*] nie siedział. *Leop Ps* 1/1.

Synonimy cf POŚMIEWACZ.

Cf **POŚMIEWACZ**